

Short report by project participants in 5 languages

Youth Exchange “Bouquet of Cultures”

Willemstad, Curacao
November 6 – 14, 2018



Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union



Nederlands
Jeugdinstituut

English

It was November the 6th when we, a group of 24 young adventurers coming from 3 different countries, arrived in Curaçao. As soon as we stepped out at the airport 8 lovely people greeted us with all their warmth that we knew we were up to something very promising. We started our program with some fun in a casual atmosphere, trying to know more about each other through various games. Together we learned how to respect each other, participate in team buildings and be inclusive. Around this time, we could already feel a shy yet ascending bond between the participants. A game which had a special impact on us was ‘A Step Forward’, which made us realize that we deeply depend on each other and unless we create an environment equitable for everyone, we risk witnessing the suffering of both the poor and rich. Afterwards, we went on a scavenger hunt in the centre of Willemstad where we got to learn quite a lot from the locals and the city itself. Bright colors, a marvelous European influenced architecture and authentic instrumental music were some of the things that we could not help but endlessly admire. We could also witness the swinging of the Queen Emma bridge that allows bigger ships to enter the harbour, while the huge variety of fresh fruits and vegetables from the floating market made us quite an appetite. The following evenings were dedicated towards cultural presentations of all the countries involved. We exchanged our traditions through food, music and dance and had the opportunity to taste from the various experiences we all encountered. We had Georgian chacha, Portuguese canned sardins and Moldovan dances. Clearly, the Curaçao team had the most impressive presentation. Their performance included everything a culture represents: history, theatrical acting, authentic dances and music. As for the theoretical part, we touched upon the topics of multiculturalism and interculturalism in a morning session, and afterwards we had a long and stimulating debate. The most unique moment of the project, however, was the visit of the FELIS-foundation, an institution

gathering smart and warm-hearted children who hug you with their smile and beautiful glances. We were reminded of childhood as we drew, sang, danced, played and built confections with them. It's a shame that this was the only thing that we could do up until now, but it seems that they did not lack material things, they were craving for something much more valuable, love and understanding, and that's what we tried to do. Before coming here, we all had our own expectations, now it seems that they were all surpassed, except the thing that we wanted to spend much more time with each other. We hope we will still collaborate together in the future, as what we did in this project definitely made long-lasting relationships.

Papiamentu

Wel pami e eksperensia aki tabata unu kuta nobo pami i a alabes uniko. Na prome mino tabata sa kiko pa expect pero ora ku e hende nan a yega Korsou nan tabata asina lief. Pa ku e prome dia kaba tur hende a kuminsa open up. Loke mas ma gusta ta e wega nan ku nan a bini kune. Plus ku e hende nan ta asina open ta loke mas mi a gusta. Tambe loke ma gusta ta kubo ta haña diferente tipo di hende pero bota siña pa bo adapta na kada un di nan i tog pa huntu nos logra un meta. Na e presentashon nan nos por a siña konose tantu nan kultura komo nan kosnan di kome (i mi a ripara kutin hopi kos kuta wordu traha di e pais nan ey ku ta wòrdu importá pa nos isla. Tambe ku nota importa ken bota pero si tin hende ku lo balora bo pa ken bo ta. Tambe mi a ripara ku eta yuda bo hopi pabo pasa dor di bo fear nan i traha riba nos mes. I si ta pa ami lo mi sigui bai hopi mas youth exchange eta algu super tremendo.

Portuguese

No dia 6 de novembro quando chegámos ao aeroporto, um grupo de 24 participantes de 3 países diferentes, encontrámos 8 caras sorridentes à nossa espera e nesse momento percebemos que nos esperavam umas aventuras muito especiais na ilha de Curaçao que se situa no mar das Caraíbas, ao largo da costa Norte da Venezuela. O nosso programa começou numa atmosfera descontraída onde, de uma forma informal, tentámos descobrir mais acerca dos restantes participantes. Fizemos ainda uma caça ao tesouro na cidade de Willemstad na qual fomos guiados pelos participantes locais. Cores fortes, arquitetura europeia e música foram algumas das coisas que mais captaram a nossa atenção. Ainda a ponte que une Punda e Otrobanda que se desvia à passagem de barcos e cruzeiros ou o Mercado flutuante deixaram-nos com ainda mais vontade de explorar. Ficámos a conhecer-nos ainda mais com todos os jogos e atividades propostas. O respeito mútuo, o teambuilding e como as diferenças culturais nos podem tornar melhores indivíduos foram os principais temas. Nesta altura já podíamos verificar alguns laços mesmo entre os participantes. Um jogo que teve um impacto especial "A step forward" fez-nos perceber que dependemos uns dos outros e a não ser que nos encontremos ambiente equilibrado para todos, tantos os pobres como os ricos estarão em sofrimento. As noites seguintes foram dedicadas às apresentações culturais de cada país envolvido. Mostrámos tradições através de comida e bebida, música, dança. Da chacha da Georgia, ao português pastel de nata, passando pelas danças tradicionais da Moldávia. Ainda assim, a apresentação mais completa foi feita pelos locais de Curaçao que nos mostraram genuinamente o espírito de partilha da ilha. Ainda assim o momento mais esperado e único foi a visita à FELIS Foundation, uma instituição que reúne crianças menos privilegiadas que nos receberam com **um abraço** e um sorriso. Esta atividade transportou-nos de volta à infância, brincámos, desenhámos, dançámos e corremos. Acreditamos que todas as nossas expectativas para este projecto tenham sido ultrapassadas e certamente levamos na bagagem algumas relações duradouras.

Moldovian

Am printat biletul de avion și mi l-am pus în buzunar. M-am informat, în Curacao ajungi în 10 ore, dintre care 6 vor fi în suspensie. Era 6 noiembrie, insula părea un pistrui mic înghițit de albastru.

Am intrat în aeroport și am văzut 8 oameni care, arătând mai călduroși decât clima tropicală, ne fluturau din mâini cu niște fețe surprinzător de expresive. Am marcat începutul proiectului 'Bouquet of Cultures'. Georgieni, Portughezi, Moldoveni și Curacaeni, s-au strâns toți la un loc și își memorizează ochii unuia altuia. Așteptările par promițătoare. Discuțiile despre migrație, interculturalism și multiculturalism obosesc pupilele, compensează în schimb creierul. Am interacționat în spațiu și în timp unii cu alții, ceea ce m-a făcut să văd lucrurile mai limpede. Mă pierdeam de fiecare dată în ocean și în pene colorate. Alteori, mă descopeream doar când îi ascultam pe toți vorbind, dansând, cântând, caîci simțeam că mă suplinesc lumile lor și mă ajută să mă redefinesc. Cel mai mult m-am simțit împlinită comunicând cu copii din fundația 'FELIS', niște copii șmecheri cu aspirații mari, dar nefericiți. O singură zi i-am făcut să uite de tot și de toți, mie mi-ar trebui trei vieți să uit de ei. Acum, în ultima zi, realizez că urmează să mă reîntorc înapoi în timp și să îmi reiau identitatea de înainte, deși va fi schimbată. Sper ca frigurile să nu mă pătrundă când mă întorc înapoi, mi-am înmuiat inima în prea multă căldură.

Georgian

ემოციურ დღეები საქართველოში დაიწყო, ჯერ პროექტის მოსამზადებელ ეტაპზე და მერე აეროპორტში მისვლისთანავე. გავიცანი აწ უკვე ჩემი მეგობრები, არაჩვეულებრივი ადამიანები, ახალგაზრდები, პოზიტიურები, მონდომებულები. სად მივდივართ? პროექტში! თვით კარიბის ზღვაზე! კურასაოზე - ჩვენ უნდა გავცდეთ ცხრა მთას, გადავცუროთ ზღვა, გადავუფრინოთ ოკეანეს და მივიდეთ დანიშნულების ადგილამდე, სადაც გველოდებიან ჩვენსავით მონდომებული სხვა ქვეყნის ახალგაზრდა წარმომადგენლები, კერძოდ მოლდოვა და პორტუგალია, ასევე პროექტის ადგილობრივი მონაწილეები. პირველი საოცარი ემოცია კურასაოზე ჩასვლა იყო, როცა აეროპორტიდან გამოსულეხს პროექტის ხელმძღვანელი და მონაწილეები დაგვხვდნენ სპეციალურად ჩვენთვის დამზადებული ხელნაკეთი ბანერით, დროშებით, სიმღერებით, ბევრი ღიმილით და ბედნიერებით. სიყვარული და სითბო თითოეული ადამიანის თვალებში ბრწყინავდა ან კი როგორ გინდა არ გაგიხარდეს და სიხარულით არ აივსო, როცა ასეთ დახვედრას გიმზადებენ თანატოლები <3 იმავე წამს დავრწმუნდი რომ არაჩვეულებრივი დღეები გველოდებოდა წინ! შემდეგი ეტაპი იყო ერთმანეთის გაცნობა, ემოციების გაზიარება, და გემრიელი ვახშამი, დაღლილობა სადაც მიიმალა და ბოლოს გაქრა. მეორე დღეს დაიწყო პროექტი, არაჩვეულებრივი პროექტი, ყველასგან განსხვავებული, სავსე სიახლეებით, ჩვენთვის უცხო წეს-ჩვეულებებით, უცხო კულტურით, ამინდით. არ დავიწყებ ყოველი დღის ცალცალკე აღწერას, დიდ დროს წაიღებს და საბედნიეროდ ფოტომასალა გვაქვს რაც ასახავს დეტალებს, თუ როგორ ვიქეცი 30 ადამიანი ერთ მთლიანობად და გავიზიარეთ ერთმანეთის სიხარული, ბედნიერება, ტკივილი. ვერ გამოვტოვებ დღეს, როცა ბავშვთა სახლში ვესტუმრეთ პატარებს, ტკბილეულით, ცეკვა-სიმღერით ჩაიარა დღემ, ერთად ვითამაშეთ, ერთად ვისადილეთ, შემდეგ ფოტოებიც გადავიღეთ და ასე გავხდით უკვე 30+40 ბავშვი ერთი მთლიანობა. ის ემოციები ცხოვრების ბოლომდე გამყვება.. ბევრი რამე ვისწავლე ამ პროექტში. ვფიქრობ, ამ პროექტმა ძალიან დიდი ნაბიჯი გადამადგმევინა, შეიძლება ეს ვილაცისთვის არაფერია მაგრამ ჩემთვის ყველაფერია - ესაა ცხოვრებისეული გამოცდილება, რომელსაც ყოველ ფეხის ნაბიჯზე ვაგროვებ. პირველ რიგში მაძლობა მინდა გადავუხადო პროექტის ორგანიზატორებს, ინოჩინჯს, ყველა მონაწილეს, ასევე დიდი მაძლობა პარტნიორი ქვეყნების და მასპინძელი ქვეყნის წარმომადგენლებს: ჩვენ ერთად შევექმენით დაუვიწყარი 10 დღე, ერთად გადავლახეთ ბარიერები და სიტყვა "მეგობრობამ" სამუდამოდ დაგვაკავშირა.